

Inleiding

(Paul)

Op het moment dat ik dit schrijf, zijn we nog vijf jaar verwijderd van 2012. Voor de overgrote meerderheid van de mensen in de wereld is dat jaar nog steeds gewoon een jaar als elk ander. Voor de Maya is dat jaar al sinds het begin van hun cultuur bekend als het einde van een belangrijk tijdperk. Ook bij de Inca's, de Hopi's, de Egyptenaren en de hindoes vinden we die datum terug. Dichter bij huis vermeldt ook de bijbel zo'n eindtijd die herkenbaar is aan de tekenen.

Voor de westerse astronomische wetenschap begint het te dagen dat 21 december 2012 het moment is waarop onze zon op één lijn staat met het middelpunt van ons melkwegstelsel, wat slechts eens in de 26.000 jaar gebeurt. Op 21 december 2012 lopen een groot aantal cycli op hun einde. Dat zijn in elkaar genestelde cycli zoals een dag genesteld is in een week, die weer in een maand, een jaar en een eeuw genesteld is. De cycli van de Maya bestrijken echter een nog grotere tijdspanne, zoals 5.200 jaar, 26.000 jaar en 104.000 jaar.

Elk van die cycli heeft een bepaalde energie en kwa-

liteit, zoals voor ons de lente een andere kwaliteit uitdrukt dan de herfst. De belangrijkste in verband met december 2012 is de laatste cyclus van 5.200 jaar, de Vijfde Zon genoemd.

Voor de Maya gaat het om het bewustzijnsniveau en de ontwikkeling van de mens als individu en de mensheid als geheel. 2012 betekent het einde van een periode van materialisme. Een tijd waarin het vooral draaide om materie, bezit en ego. Het is het hoogtepunt van dualiteit en het gevoel van afgesplitst zijn van de Eenheid, waardoor oorlog, machtsmisbruik en uitbuiting tussen mensen en volkeren over de hele wereld verspreid zijn. Die splitsing en oorlog heerst er ook tussen mensen, natuur en Moeder Aarde.

Het gevolg hiervan is uitputting, vervuiling en vergiftiging van al wat ons in leven houdt: lucht, water en een vruchtbare bodem. Door die verstoring ontstaan dan weer natuurrampen die ons teisteren. De meeste mensen merken dit verband amper op. Toch hoef je maar de tv aan te zetten en naar het nieuws te kijken, om vast te stellen dat tachtig procent van het dagelijkse nieuws een kroniek is van moorden, rampen en oorlogen. Dat zijn de tekenen die in de bijbel beschreven zijn. Deze zwarte periode neemt een einde en wel heel precies op de midwinter-zonnewende, 21 december 2012. Het woord einde houdt ook de belofte in van een nieuw begin.

De Maya en de Inca's ervaren dit als het einde van de nacht en het aanbreken van het ochtendgloren met zijn stralende licht en de belofte van een heerlijke

warme zomerdag. Voor hen is 2012 als het einde van de rups, opgesloten in de duistere en beperkende cocon, die uitbreekt en vlinder wordt, met alle nieuwe mogelijkheden van dien.

1 De wijsheid van de Inca-sjamanen, de Q'eros

(José)

De Q'eros vormen een leefgemeenschap in de Peruaanse Andes. Ze brengen ons de *Munay-ki*, waarover later meer. De Q'eros zijn een oud volk dat ooit toebehoorde aan het grote rijk van de Inca's. Hun cultuur is al duizenden jaren oud. Tot op heden hebben zij hun aloude traditie en leefwijze op een pure en oprechte manier behouden. Met als doel om hun kennis, als de tijd daarvoor rijp is, te delen met de westerse wereld. Dit is hun gezamenlijke missie.

De Q'eros zijn klein van stuk, maar hun hart en spirituele wijsheid is onmetelijk groot.

Zij hebben een vrouwelijke, op de natuur en spiritualiteit gerichte cultuur. Ze bezitten een schat aan kennis over profetieën, geneeswijzen, ceremonies, rituelen en inwijdingen. Deze wijsheid hebben zij al meer dan duizenden jaren heel zorgvuldig bewaard. Zij kennen een manier om ver vooruit in de toekomst te rei-

zen. Toen de Q'eros een voorspelling kregen over de komst van 'mannen met haar op hun gezicht en vuurspuwende stokken', daarmee een periode inluitend van grote chaos en veranderingen, zijn zij het hooggebergte van de Andes ingetrokken en daar 500 jaar in isolement gebleven op wel 4.500 meter hoogte, om hun spirituele traditie te beschermen. Hiermee hebben zij voorkomen dat hun kennis verloren zou gaan tijdens de Spaanse overheersing, die rond 1.500 begon.

Onder vaak barre omstandigheden hebben zij hun schat wijselijk en met veel liefde overgedragen aan de volgende generatie, van meester op leerling. De Q'eros hebben ook een voorspelling ontvangen over het juiste moment om zich weer aan de wereld kenbaar te maken. Nu is het tijd om hun wijsheid, levenswijzen en rituelen te delen met de wereld en daarmee de mensheid te helpen zichzelf te genezen van de drang tot vernietiging, en om de mensen en de aarde terug te brengen naar een harmonische samenleving.

Daarom zijn de Q'eros, nu bijna zestig jaar geleden, uit de bergen naar beneden gekomen om hun wijsheid aan te bieden. Zij kwamen aan op een groot festival in hun prachtige traditioneel geweven poncho's met het koninklijke embleem van de zon. Sommige mensen herkenden die klederdracht en zo werden de Q'eros met veel eerbetoon ontvangen als de laatste nog traditioneel levende rechtstreekse afstammelingen van de Inca's. En dat na 500 jaar!

Sindsdien kwamen er steeds intensievere contacten tussen de Q'eros en andere inheemse volkeren. De Q'eros zijn alom gerespecteerd om hun kennis. Ook de westerse wereld kwam met hen in contact vanaf 1950, aanvankelijk als studieproject van antropologen. Menigeen was echter zodanig gefascineerd door hun levenswijze en kennis, dat ze vele jaren bij hen geleefd hebben en bij hen als sjamaan in de leer zijn gegaan. Deze eerste niet-inheemse sjamanen, zoals Juan Nuñez del Prado en Alberto Villoldo, zagen het vervolgens als hun missie om de Andestradietie naar het Westen te brengen. Dr. Villoldo heeft hiertoe in Amerika een opleidingsorganisatie opgericht, 'The Four Winds'. Hij was ook een van de eersten die de Q'eros organisatorisch is gaan begeleiden om naar het Westen te reizen, zodat wij rechtstreeks ons voordeel kunnen doen met hun ondersteuning.

(Paul)

Zoals de Q'eros de Spanjaarden in hun voorspellingen hadden zien aankomen, zo werd hen ook doorgegeven dat ze moesten afdalen wanneer de sneeuw op de toppen van de bergen begon te smelten. Ook zij weten van de eindtijd en zijn er klaar voor. Zij stappen voor het eerst in hun leven in een vliegtuig om naar Europa te vliegen om met ons hun kennis en kunde te delen.

Zij hebben daar zelf ook alle belang bij, want dit is een zaak waar de gehele mensheid bij betrokken is en hoe meer mensen hier bewust mee omgaan, hoe mooier

en makkelijker die overgang ook voor Moeder Aarde zal verlopen.

In juni 2006 hebben de Inca-sjamanen vanuit hun spirituele wereld een hulpmiddel ontvangen om de frequentie van de mens in de daaropvolgende zes jaar op het noodzakelijke niveau te brengen, op lichamenlijk, emotioneel en geestelijk gebied. Het is een hulpmiddel dat via een inwijding kan worden doorgegeven. De sjamanen zelf hadden reeds acht inwijdingen ontvangen. De meest recente inwijding van 2006 is de 'Inwijding van Creatie'. De negen inwijdingen vormen nu een volledige reeks: de Munay-ki.

Deze inwijdingen stellen ons in staat om geleidelijk te evolueren naar een hogere frequentie. Door die nieuwe informatie van ons DNA kunnen onze lichamen zich aanpassen aan de frequentie van de nieuwe aarde. *Munay* staat voor het hart en de liefde, *Munay-ki* betekent zoveel als 'ik hou van je', met als achterliggende betekenis: 'wees degene die je echt bent'. Voor ons is het een middel om te worden wie we echt zijn.

Het mooie voor mij persoonlijk is, dat mijn opleidingsinstituut 'Heart Systems' heet en dat de missie hiervan is om vanuit het hart mensen te begeleiden om zich steeds meer bewust te worden van hun 'ware spirituele Zelf', met behulp van NLP en sjamanisme. De naam 'Inca' is door de Spanjaarden destijds begrepen als 'kinderen van de zon'. Dat klopt ook. In hun eigen taal, *Quechua* geheten, zeiden zij echter 'enqa' en dat heeft de betekenis van energie. Zij beschou-

wen zichzelf als de meesters van de levende, schepende energie. Dit meesterschap is wat de Inca-sjamanen nu aan ons willen doorgeven. Wij zouden in een meer recente terminologie misschien zeggen dat ze de Munay-ki-informatie uit het 'Veld' gehaald hebben. Samen met dr. Alberto Villoldo willen de sjamanen de negen inwijdingen doorgeven aan iedereen die er belangstelling voor heeft.

Zo hebben José en ik, samen met nog enkele andere sjamanen in Europa, de laatste inwijding van de Munay-ki ontvangen als een zaadje dat tot grote bloei kan komen als we er aandacht aan besteden en er praktisch gebruik van maken voor onze persoonlijke groei. De 'Inwijding van Creatie' zal ons helpen in relatief snel tempo bij onze ware lotsbestemming te komen als 'scheppers van een nieuwe wereld'. Het helpt ons de overgang te maken van 'homo sapiens' tot 'homo luminus', de 'verlichte mens' die klaar is om het nieuwe tijdperk te creëren dat begint op 21 december 2012.

Het doel van dit Ankertje is om praktische informatie en achtergronden te verstrekken over de negen inwijdingen. Een ander doel is het scheppen van een tegenwicht voor een mogelijk massaal doemdenken. De wet van aantrekken en 'self-fulfilling prophecy' zorgt ervoor, dat dit doemdenken werkelijkheid kan worden. Hoe meer mensen echter bewust en positief naar 2012 toelevan, hoe vlotter en harmonieuzer die overgang zal verlopen.

Ik beschouw het als mijn missie elke dag te groeien in

bewustzijn, en meer en meer het samenvloeien van geest en materie te beleven. Een deel van mijn missie is om dat wat wij nog als interactie tussen geest en materie ervaren, tastbaar, voelbaar en vooral praktisch te maken voor ieder die er voor openstaat: jij dus, die dit boekje leest. Van mijn eigen groei in bewustzijn getuigen mijn achttien eerdere boeken.